

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 3936 van 23 november 2007
in de zaak X/IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 17 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken, A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. FLACHET loco advocaat E. SCHOUTEN en van attaché B. BETTENS die verschijnt voor de verwerende partij,

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 28 oktober 2004, verklaarde er zich een eerste maal vluchteling op 29 oktober 2004. Deze asielaanvraag werd door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen verworpen op 22 maart 2006. Op 13 april 2007 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers tweede asielaanvraag bij beslissing van 1 augustus 2007, verstuurd op 2 augustus 2007.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag kunnen als volgt worden samengevat: verzoeker verklaart dat de asielmotieven die hij een eerste keer aanhaalde nog steeds actueel zijn en dat er in het Shamsatoo-vluchtelingenkamp nog steeds jongeren worden geronseld voor de jihad. Verzoeker vraagt eveneens de subsidiaire beschermingsstatus aan.
4. De bestreden beslissing hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - verzoeker zou nog steeds de bijzondere aandacht genieten van Hezb-i Islami die hem willen rekruteren voor de “jihad”; deze elementen vermogen niet de vorige appreciatie van zijn asielmotieven in een ander daglicht te stellen;
 - verzoeker legt een foto neer van zijn broer samen met X, gelet op het grote leeftijdsverschil kan ernstig worden getwijfeld aan het feit dat de persoon op de foto wel degelijk zijn broer is.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet zij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Na de indiening van zijn verzoekschrift brengt verzoeker een nieuwe verklaring bij d.d. 16 augustus 2007 uitgaande van “Tels Quels”, een vereniging van homo’s en lesbiennes, gevestigd X, X. Deze verklaring strekt ertoe de homoseksuele geaardheid van verzoeker te bevestigen. Zij stelt verder dat zowel in Afghanistan als in Pakistan homoseksuelen tot de doodstraf worden veroordeeld, dat de situatie voor verzoeker nog verzaamd is door de verklaringen van zijn partner die, nadat deze hem verdacht had ontrouw te zijn geweest, de homoseksuele geaardheid van verzoeker kenbaar heeft gemaakt aan zijn familie, feit dat een terugkeer naar zijn land van herkomst onmogelijk heeft gemaakt. De verklaring bevestigt verder dat verzoeker, gelet op het feit dat hij sedert zijn verblijf in Brussel een regelmatige bezoeker is van het homomilieus, hij hier tal van vrienden heeft gemaakt die voor hem zouden kunnen getuigen. Verzoeker heeft zijn geaardheid niet eerder kenbaar durven maken omdat hij, vervuld van schaamte en schuldgevoelens net als lotgenoten uit landen waar homoseksualiteit veroordeeld wordt, zijn gevoelens niet onder woorden kon brengen. Het is maar dankzij het contact met andere homoseksuele moslims uit de vereniging dat hij zijn identiteit heeft leren aanvaarden alsook erover te spreken.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad beschikt over geen enkele contra-indicatie die de oprechtheid van de verklaring van de vereniging "Tels Quels", noch deze van verzoeker ter zitting in twijfel zou kunnen trekken. Uit publieke informatie blijkt dat homoseksuelen uit Afghanistan tot één van de risicogroepen behoren die in aanmerking kunnen komen voor internationale bescherming.

2.2. De Afghaanse binnenlandse context, gerelateerd aan het profiel van verzoeker, laat toe te stellen dat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging wegens het behoren tot een sociale groep in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in aanmerking kan worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig Artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 november 2007 door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
-----------------------	--

mevr. H. NURDOGAN,	toegevoegd griffier.
--------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

H. NURDOGAN

A. VAN ISACKER